

”Att vi dessutom inte är så mycket värda i arbetsgivarnas ögon blev väl tydligt när Arbetsgivarverket gick ut med ett budskap att de är beredda att ge oss löntagare ett avtal innebärande ett påslag på lön med noll kronor.”

Ledaren sid 4

Prioritering eller inte

Johnny Johansson om vikten av rekrytering i kärnverksamheten

Kustbevakning i Världsklass

Frågan är hur vi når dit och kan vi nå dit?

Gäst vid babords pollare



Nedsättning av medlemsavgiften

Enligt TULL-KUSTs stadgar kan medlem under vissa förutsättningar få nedsatt medlemsavgift.

Nedsättning av medlemsavgift ges endast enligt punkt a, b, c, d, och e. **Alla övriga betalar full avgift.** Nedsättning av avgift sker tidigast från månadsskiftet efter det att skriftlig underskriven begäran inkommit. När villkor enligt a – e inte längre är uppfyllda är medlem skyldig att anmäla detta.

a) Vid deltidstjänstgöring som omfattar minst 180 dagar och då lönen (inkl ev pensionsersättning) understiger 23.000:- betalas avgift enligt AK 1 *

b) Vid sjukfrånvaro om minst 50 % och om sjukfrånvaron varat mer än 90 dagar betalas avgift enligt AK 1

c) Medlem som är tjänstledig under en period omfattande minst 90 dagar och under denna tid inte haft annan inkomst betalar avgift som anges i AK 0

d) Medlem som fullgör värnpliktig grundutbildning betalar avgift som anges i AK 0

e) Studielediga som går in och arbetar max 14 dagar klassas i AK 0

Medlem ska under grundutbildning betala enligt AK 0. Beträffande återinträde ska den som uteslutits ur förbundet på grund av bristande betalning betala resterande avgifter om inte Förbundsstyrelsen annat beslutar.

* Exempel: Nedsättning enligt a) omfattar endast de som arbetar deltid, exempelvis lägre anställningsgrad än 100%, delpension enligt delpensionsavtalet där den sammanlagda bruttoinkomsten understiger 23.000:-, samt deltid enligt avtal om partiell ledighet för vissa arbetstagare på tullverket.

Information om medlemsavgifter och medlemsförsäkringar

Det kommer frågor till kansliet om hur betalningen sker av medlemsavgiften till TULL-KUST och medlemsförsäkringarna i Folksam i händelse av pension eller arbetslöshet?

För Dig som går i pension:

Du blir sk passiv medlem och betalar endast en prenumerationsavgift för tidningen PÅ GRÅNSEN på 60 kr/år. Glöm inte att meddela din avdelning eller förbundskansliet om från vilket datum du går i pension. Du får behålla dina försäkringar i Folksam men då det inte finns någon lön att dra avgiften från aviseras Du direkt av Folksam.

För Dig som blir arbetslös:

Du aviseras från kansliet och betalar en medlemsavgift på 55 kr/mån. För medlemsförsäkringarna gäller samma som ovan.

Du som är långtidssjuk TULL-KUSTs sjukförsäkring

- Gäller för Dig som är medlem till och med månaden innan du fyller 65 år
- Ger ersättning efter 90:e sjukdagen fram till förtidspension. Du måste vara sjukskriven till minst hälften i mer än 90 dagar eller få beslut om minst halvt sjukbidrag
- Ersättningen är på 1,5 % av basbeloppet och utbetalas per månad i efterskott. Ersättningen är skattefri.

Fackets sjukförsäkring ingår i Ditt medlemskap i TULL-KUST som i stort sett är ensamma bland fackförbunden om att ha denna typ av försäkring inbakad i medlemskapet. När Du varit sjuk i mer än 90 dagar, tag kontakt med förbundskansliet så får Du blankett för anmälan till Folksam. Telefon 08-40 50540

För mer information om försäkringen och dess villkor se försäkringsbesked i detta nummer eller på TULL-KUSTs hemsida www.tullkust.se

Kansliet

innehåll

1 - 10

Gäst vid babords pollare. Jan-Olof Jönsson styr mot Gotland där han träffar stationschefen på Ks Slite Örjan Samuelsson.

12



Prioritering eller inte.

Johnny Johansson skriver om tullverkets uteblivna rekrytering som tvärtemot vad TULL-KUST anser är kontinuerlig. Vi måste prioritera externrekryteringar till den myndighetsutövande kärnverksamheten!

6

Årsmöte i Avdelning Väst.

Runt om i landet äger under mars månad avdelningarnas årsmöten rum. I Göteborg hade Avdelning Västs medlemmar samlats. Mötet gästades av Björn Hartvigsson



16

PÅ GRÄNSEN Nr 1- 2010

*Medlemsblad för anställda
i tullverket och kustbevakningen.*

ISSN
0349-9626

UPPLAGA
3 300 ex.

TRYCKNING M.M
Edita Västra Aros

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och bearbeta insänt material.

Skicka gärna era bidrag på diskett. All redaktionell text- och bildmaterial lagras elektroniskt och görs tillgängligt via World Wide Web på TULL-KUSTs hemsida. Externa skribenter måste meddela förbehåll mot att få sitt text- och bildmaterial lagrat elektroniskt och mot publicering på www.tullkust.se I princip publiceras ej artiklar med sådant förbehåll.

ANSVARIG UTGIVARE/REDAKTÖR

Johan Lindgren
Tel 08-405 05 37
E-POST

johan.lindgren@tullkust.se

**WEBBREDAKTÖR TULL-KUSTs
hemsida**

Björn Roos
E-POST

bjorn.roos@tullkust.se

REDAKTIONSKOMMITTÉN

ORDFÖRANDE

Lena Larsson
LEDAMÖTER

Bertil Höjer

Tel 08-405 03 56

E-POST

bertil.hojer@tullverket.se

Solveig Larsson
solveig.larsson@tullverket.se

Manusstopp

Nr 2 2010

8 juni 2010

Mycket vill ha mer.....

När detta läses hoppas jag att vintern, som tillhör en av de kallaste och snörrikaste på många år, äntligen är på väg och ta slut. Det var nämligen ganska länge sedan vi upplevde en sådan vinter. Detta blev jag nyligen mycket tydligt påmind om när min yngste son, som är arton år, och jag satt i bilen och åkte över Smögenbron då han plötsligt sa; "Så här mycket is och snö har jag aldrig någonsin sett förut". Jag kan förstå är det inte bara han utan många andra i de yngre generationerna som denna vinter har fått en sådan AHA-upplevelse. För min egen del var jag less på både snö och is redan före jul.

Eftersom jag numera pendlar med tåg har jag tillhört den skara som på grund av vädrets makter ofta blivit drabbad av inställda tåg och förseningar. Det har lite överallt visat sig vilket sårbart samhälle vi idag har. Det verkar som om många som styr och ställer i vårt samhälle tänkt och räknat bort att vi bor och lever i ett land där vädret liknande det vi sett exempel på under denna vinter mycket väl kan förekomma. Mycket av sårbarheten tror jag beror på att det har skett en ofantlig nedmontering av den offentliga sektorn. I dag verkar det som om alla räknemässor som har räknat ut hur man skall spara här och där är i jämförbar ålder med min yngste. De har tydligen i sina kalkyler helt bortsett från att det finns något som heter naturen och att det krävs stora insatser för att möta dess krafter. Vi som små människor inte mycket att sätta emot när naturen visar sin kraft.

En annan sak som slagit mig med förvåning är att bl a statliga Vattenfall inte drog sig för att stänga några av sina kärnkraftsreaktorer för service under vintermånaderna. En årstid då alla och inte bara

förnuftiga människor vet att landets elförbrukning är som störst. Man undrar verkligen hur de tänkt. Kan det kanske i stället vara så att det möjligen finns en helt medveten tanke bakom det hela. Med stöd av bristen på el går det nämligen alldeles utmärkt att på en minst sagt makaber sk el-marknad trissa upp priset ännu mer för att få på så sätt få ännu större vinster. Eller handlar det om att t ex Vattenfalls kolkraftverk i Tyskland skall kunna gå för fullt och exportera el till Sverige. Vart tog tanken och ansvaret för ett fungerande samhälle och inte minst miljötänkandet vägen här då? Ett inslag på TV handlade om dessa frågor men en representant från Vattenfall försvarade beslutet att stänga reaktorerna just nu med att de hade planerat för servicen i fråga i 10 år! Visste de inte redan för tio år sedan att januari och februari i detta land räknas som vintermånader? Hur står det till med förståndet och kompetensen hos de som bestämmer kan men verkligen ifrågasätta och varför skall miljontals kronor gå till bonusar till folk som uppenbarligen inte klarar sig jobb? När bristen på el var som störst kunde man också se en märkbart irriterad och frustande generaldirektör för Svenska kraftnät slänga ur sig följande: "Man får väl spara...". Att det var minst minus 20 grader runt om i landet just då och begreppet "att kunden alltid har rätt" verkade han just då helt ha förträngt. Relativt billig och säker tillgång på el har under långa tider varit en egen och till största delen med samhällliga medel uppbyggd konkurrensfördel för landet Sverige. Idag är det inte så utan "en sladd till över till den europeiska kontinenten" gör att vår egen inhemskt producerade el när som helst kan skickas iväg så att ett högt pris kan upprätthållas. Till detta kan läggas en totalt misslyckad avreglering av elmarknaden som bara har medfört att elpriset kontinuerligt höjts till nackdel både för hushåll och näringsliv. Mitt i rådande finanskris har de höga elpriserna, som enligt min mening på ett listigt sätt tvingats fram,

också medfört att viktig industri övervägt att minska eller t o m stoppa produktionen då kostnaderna för elen i vissa fall skulle komma att överstiga verksamhetens möjliga vinster.

Sedan förtjänas att nämnas bristen på underhåll av själva elnätet som pågått under senare år eftersom räknennissarna helt enkelt kalkylerat bort behovet av underhåll för att på så sätt också maximera de egna vinsterna. De stora summor som vi elkunder betalat, förutom för själva elförbrukningen, till underhållet av elnätet har inte alls i samma utsträckning använts till just underhåll utan har bara genererat vinster i elbolagen. Snacka om förskingring.

Runt Medelhavet räcker det t ex med att sätta upp en metallbehållare på taket så har man tillgång till varmt vatten gratis under en stor del av året. Så går det inte att göra här.

Elen är i ett ofta kallt och solfattigt Sverige därför en viktig och omistlig del av vår infrastruktur och inte vilken handelsvara som helst vilket vissa förståsigpåare uppenbarligen tror.

I en av våra största morgontidningar kunde man en dag i slutat av januari på samma uppslag i näringslivsbilagan dels läsa att bankdirektörerna var oroade för vad debatten om att begränsa deras bonusar kunde föra med sig och dels att arbetsgivarna var oroade för en tuff avtalsmatch då det enligt deras mening absolut måste bli ett nollavtal för löntagarna då näringslivet inte ansågs klara högre löner.

Att bankdirektörens sammanlagda bonusar på vissa banker varit lika stor som bankens hela vinst var inget som föreföll bekymra direktörerna. Bankdirektörerna verkar leva i den förställningen att bankernas verksamhetsidé går ut på att bara göda dom själva. Att det egentligen opererar i en "skyddad verkstad" där rop på skattebetalarnas hjälp och stöd alltid tillgrips så fort de själva misslyckas är inget som de ägnar en tanke. Girigheten lyser ur deras ögon så till den milda grad att de är helt förblindade för den verklighet som finns utanför bankernas väggar. De enda som snurrar i deras hjärnor verkar vara oron för att bonusarna för egen del skulle bli för låga men de har absolut ingen känsla för löntagarnas rättmätiga anspråk för en del av den s k kakan. Ibland undrar man vilken verklighet de befinner sig i.

Samtidigt speglar tidningsuppslaget mycket väl samhällets dilemma just nu. Mycket vill ha ännu mycket mer och känslan för att andra inom samhället har behov av en bibehållen eller i bästa fall viss standardökning är ringa för att inte säga ingen alls.

Nu är det väl så att tiden hunnit ikapp arbetsgivarna lite grann och det verkar som om dessa på den privata sidan kan tänka sig en höjning som är strax över noll. Vad just den privata sidan kommer fram till brukar vara normgivande även för den offentliga sidan och vad utfallet slutligen blir återstår att se. Att det finns pengar i företagen kan man också se inte bara på bonus utdelningar utan också på den aktieutdelning som många företag har tänkt sig. Vissa tecknen i skyn pekar på att

börjar gå uppåt igen. Riksbanken har också hängt på att det troligen kommer en räntehöjning tidigare än vad som tidigare spåts.

En fråga som är av yttersta vikt för inte bara oss statsanställda utan alla medborgare är om vi skall ha en offentlig sektor värd namnet eller inte. Tyvärr har vi under många år sett en sakta men säker nedmontering av den offentliga sektorn. Vi som jobbar inom dessa områden har blivit en minskande skara. Att vi dessutom inte är så mycket värda i arbetsgivarnas ögon blev väl tydligt när Arbetsgivarverket gick ut, som jag omnämnde i förra ledaren, med ett budskap att de är beredda att ge oss löntagare ett avtal innebärande ett påslag på lön med noll kronor.

TULL-KUST har fått ta del av budgetunderlagen från båda myndigheterna tullen och kusten och kan se att det fattas pengar och båda äskar högre anslag för verksamheterna.

Nu är det ju inte så att det bara är våra myndigheter som behöver mer utan behoven inom många andra områden som t ex infrastrukturen, t ex järnvägar och vägar, samt ett flertal andra allmännyttiga verksamheter som skola vård och omsorg behöver mer pengar. Det skall bli intressant att följa den kommande valrörelsen och se hur de olika partierna kommer att agera. Hur de skall kunna bjuda över varandra samtidigt som finanserna skall räcka till.

Det gäller att lägga in tillräckligt mycket valflask utan att det blir för stora överbud så trovärdigheten försvinner i det som utlovas.

Sanningens minut har hunnit ikapp verkligheten och påvisar att även offentlig verksamhet behöver pengar för att denna skall kunna drivas vidare till gagn för samhälle och medborgare.



Prioritering eller inte?

"Kontinuerlig rekrytering är viktigt. Under den period prognosen avser kommer ett stort antal anställda att gå i pension vilket kräver rekrytering. En fortsatt kontinuerlig rekrytering till kärnverksamheten bedömer ledningsgruppen som en förutsättning för framgång. Rekryterings omfattning måste dock ta hänsyn till Tullverkets ekonomiska förutsättningar. Tullverkets ledning har beslutat att rekrytering kan ske i en omfattning motsvarande 1:2 på tullverksnivå."

Ovanstående text är ett utdrag från Tullverkets planeringsdirektiv för 2010.



Johnny Johansson

TULL-KUST har uppfattningen att kontinuerlig extern rekrytering till kärnverksamheten är en grundförutsättning för att kunna utföra de uppdrag vi är satta att utföra. Tullverket ser tyvärr inte den externa rekryteringen till kärnverksamheten som det väsentliga utan likställer denna även med den interna. Vilket får märkliga konsekvenser.

Vid förhandlingen om VP:n, verksamhetsplaneringen för 2010 blev TULL-KUST informerade om att på grund av de ekonomiska förutsättningarna endast 35 externa rekryteringar kunde ske under 2010 med fördelningen 27 till kärnverksamheten (13 till EH, 14 till BB) och de övriga 8 till stödverksamheten (4 IT och 4 ADM.).

Den närmare fördelningen inom respektive process/motsvarande bestämdes av respektive ledning men utbildningen för EH skulle ske med början under våren och för BB under hösten.

Då TULL-KUST senare nåddes av ett rykte att någon utbildning under hösten 2010 inte var aktuell begärdes förhandling med processledningen för brottsbekämpningen ang. rekryteringen

Vid denna framkom att interna förflyttningar/rekryteringar från andra processer/avdelningar till brottsbekämpningen medförde att utrymmet för externa rekryteringar till brottsbekämpningen begränsats ekonomiskt i en så stor omfattning att någon extern rekrytering inte kunde genomföras. Vid beräkning av utrymme skall en "ekonomisk modell" som likställer den interna rörligheten med extern rekrytering användas enligt VP 2010.

"Vid intern rörlighet flyttas inga budgetmedel mellan de berörda enheterna. Detta innebär att i fråga om rekrytering görs ingen skillnad mellan extern och intern sådan. Enheten som tappar en resurs till intern rörlighet behåller resursens planerade lönebudget i sin lönebudget och får rekrytera en ersättare inom befintlig budgetram. För att säkerställa att rätt kompetens rekryteras ska rekryteringen

även stämmas av mot Tullverkets kompetensförsörjningsplan. Syftet med detta hanteringssätt är att antalet externrekryteringar på Tullverksnivå blir lika med det beslutade enligt ovan."

Självklart skall möjligheten till intern rörlighet, förflyttningar, sökningar av befattningar på andra processer och avdelningar finnas i Tullverket. I dag finns dock vissa begränsningar på grund av olika kompetenskrav i kärnprocesserna.

Den "ekonomiska modellen" får i detta fall helt orimliga konsekvenser mot det som också Tullverkets ledning säger sig prioritera. Då dessutom behovet som finns i kompetensförsörjningsplanen för 2010 pekar på ett stort behov av extern rekrytering till gränsskyddet under 2010 tillintetgörs prioriteringen och kompetensbehovet helt av den "ekonomiska modellen". En sådan modell utan en övergripande syn och hantering leder inte till det som ledningsgruppen ser som en förutsättning till framgång. "En fortsatt kontinuerlig rekrytering till kärnverksamheten bedömer ledningsgruppen som en förutsättning för framgång."

Ovanstående hantering kan leda till att den externa rekryteringen i stället för att hamna i kärnverksamheten hamnar i stödverksamheten. Vilket är nog så viktigt men prioriteringen på kärnverksamheten och det behov som redovisas i kompetensförsörjningsplanen för 2010 kommer inte ett dugg närmare sin lösning.

Dessutom finns det inom båda kärnprocesserna, vilket inte bara är en TULL-KUST uppfattning, ett stort behov fysiska kontrollresurser som inte tillgodoses, utan tvärtom motverkas med den "ekonomiska modellen".

De numerärt stora bristerna finns inte i stödverksamheten utan i den myndighetsutövande kärnverksamheten i effektiv handel och brottsbekämpningen.

De internförflyttningar som skett till brottsbekämpningen är företrädesvis till chefsbefattningar eller operativt stöd och inte till det stora behov som anges i kompetensförsörjningsplanen, gränsskyddet

och den fysiska kontrollverksamheten.

I kompetensförsörjningsplanen kan jag utläsa samma sak som jag själv uttrycker på ett annat sätt då jag skriver om TULLKUNSKAP i förra numret av "På Gränsen".

" För några år sedan talades mycket i Tullverkets ledning om kompetensbrist. Men då var det avsaknaden av akademisk specialist kompetens som måste tillföras tullverksamheten vilket också har gjorts och görs fortfarande.

I dag är det enligt min mening inte den typen av kompetens vi har stor brist på utan den stora bristen är tullkunskap. Det jag menar med tullkunskap är den tullspecifika kompetensen som bara finns att få i Tullverkets interna utbildningar men framförallt i det praktiska arbetet på fältet i EH- och BB-verksamheterna.

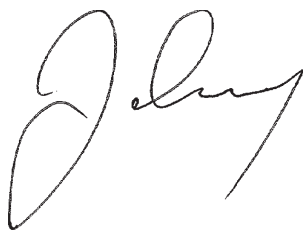
Då måste vi också rekrytera personal som under ett antal år ges denna möjlighet till att få den tullspecifika kompetensen, men också se till att de även efter denna tid har kvar möjligheten till en vidareutveckling inom Tullverket. För att göra en sådan ordning möjlig måste man ha ett långsiktigt tänk om rekryteringarna och personalpolitik i Tullverket. Enligt min mening har detta "tänk" saknats under ett antal år då man tillfredställt ett kortsiktigt behov utan att se det långsiktiga.

Tullkunskap i Tullverket borde vara en självklarhet, men tyvärr är den i dagsläget den stora bristvaran. "

Det långsiktiga "tänket" finns numera i bl.a. kompetensförsörjningsplanen som i sitt uttryckta behov visar samma sak som ovan. Det finns också en bra verksamhetsbeskrivning i VP 2010 som jag i stort delar.

Om fack och arbetsgivare ser samma sak, säger samma sak, varför kan vi då inte se samma lösning?

Vi måste prioritera externrekryteringar till den myndighetsutövande kärnverksamheten!



Ps. Förhandling om den "ekonomiska modellen" och dess konsekvenser kommer att begäras. Ds.

Årsrapport från ett skyddsombud

Under flera år har Krishanteringsdokumentet varit

uppe till diskussion.

Önskemålet har varit att få ett dokument inlagt på intranätet där alla uppgifter är lättare att hålla uppdaterade. I dagsläget har ett arbete påbörjats med att få till ett sådant dokument.

Även Loggboken har blivit granskad av internrevisionen med inriktning på rapportering och hantering av incidenter i Tullverket. Vi får hoppas att detta leder till ett bättre system än det vi har idag.

I flera år har jag beklagat att skyddskommittén togs bort. Även i detta fall syns en ljusning. Ett nytt forum har uppstått. Det kommer att få ungefär den roll skyddskommittéerna tidigare hade. Det ser jag som mycket positivt då det förmodligen kommer att innebära att skyddsfrågor blir lättare att handlägga.

Intagningslokalen i källaren är nu klar och har börjat användas. I nuläget ser det mycket bra ut och det verkar fungera bra. Med denna lokal har vi fått en bra arbetsplats där vi kan förvara gripna på ett säkert sätt och slipper transporten upp till sjätte våning med all vad det innebär.

Flera kollegor har varit i behov av krissamtal under året. Några har skett i samverkan med arbetsgivaren och några utan. Några problem hänger fortfarande i luften, men eftersom de lyfts fram hoppas jag att de kommer att lösas sig.

Hot och våldsanmälningarna ligger ungefär på samma nivå som förut.

Arbetsgivaren genomför en brandutbildning i dagarna och den som håller i kursen trycker på att utrymningsvägarna skall vara fria.

Detta är ett problem både i våra egna lokaler och i de utrymmen som vi disponerar gemensamt med andra hyresgäster.

Tyvärr verkar det som om intresset för vår egen säkerhet saknas eftersom vi levt med detta problem under lång tid. Det är vi själva, alltså anställda i tullverket, som blockerar de utrymningsvägar vi skall använda då brand eller annan olycka sker i våra egna lokaler.

Ser ni att det står prylar i de gångar där skyltar för utrymningsväg finns uppsatt så slå larm till närmsta chef. Det är arbetsgivaren som har ansvaret för vår säkerhet.

Lokalfrågan för spanare i Göteborg är under all kritik. Vi har för små arbetsrum i förhållande till hur många som arbetar där. Det finns tex. ej möjlighet att kunna tala med varandra ostört, eller skriva utan man blir störd.

Vi har fått en utökning av tullkriminalens lokaler men som jag ser det tror jag ej att det kommer att lösa spanarnas problem i dagsläget.

Vi går i dagarna en kurs i värdegrund. Under ansvarstagande finns en mening som lyder "vi tar ansvar för våra handlingar gentemot varandra". Med denna mening i tankarna kan man tycka att det är märkligt att ingen i Tullverkets ledning har gått ut till den personal som blev hårt drabbad av kostymgruppens förslag och förklarat sig eller i bästa fall bett om ursäkt.

I stället låtsas man som om inget hänt och att ingen har mått dåligt. Samma personer som tidigare har varit villiga att sparka ut många från kåren sitter nu kvar och skall förvalta det tillskott som Tullverket fick tack vare att fack och personal agerade på ett kraftfullt sätt.

Dessa personer vill dessutom att alla skall ha förtroende för dem.

Detta är ett stort förtroendeproblem som Tullverkets ledning skall ta på största allvar.

Ta hand om er själva och var rädda om varandra.

Conny Lövgren

Kustbevakning i världsklass

Så var temat på senaste KBV-konferansen och det är väl en bra inriktning och vision samt dessutom en långsiktig målformulering. En "Kustbevakning i världsklass", smaka på meningen, känns bra eller hur? Frågan är bara, hur når vi dit och kan vi nå dit? Jag har fått lära mig att målen skall vara lätta att förstå och möjliga att nå.

Ovan beskrivet är ju både lätt att förstå och möjligt att nå men enbart ambition och vackra ord räcker inte tillräckligt långt, det måste till mera? Den viktigaste och enda möjligheten att uppnå detta är att satsa rätt. Vad som främst behövs är att underhålla och utveckla den otroligt breda kompetens och kunskap som redan finns. Det som behövs för denna målsättning är duktiga, kompetenta och framför allt, motiverade medarbetare. I Kustbevakningen finns allt detta så sätt nu inte ljuset under skäppan.

Nu gäller det för ledning och chefer att visa prov på ledarskap, empati och målmedvetenhet. Visa förmåga och styrka att leda i rätt riktning, slå an rätt strängar och bibehålla lugnet. Sälla agnarna från vetet, visa vem som är ledare eller enbart uppbar titeln chef. Vid avsaknad av effektivt och målmedvetet ledarskap så kommer allt att stanna vid en vision.

Just nu händer och sker saker och ting som grumlar denna vision och inriktning en aning.

Det handlar i första hand om ekonomi, för utan en välskött och stark ekonomi blir målet omöjligt att nå. Det handlar i första hand om att visa att vi är en effektiv och slagkraftig myndighet i allmänhetens tjänst. Kustbevakningen är en viktig samhällsresurs som gagnar alla.

Miljön till sjöss och ett hav i balans kräver en effektiv övervakning av en

kompetent och målinriktad myndighet som Kustbevakningen. Vi måste dock vara medvetna om är att vi inte är ensamma på arenan. Marinen avvaktar och bidar sin tid. Det görs utfall från det hållet med jämna mellanrum. Marinen vill inte enbart vara den som är med, de vill spela första fiol. Med tanke på vad som sades från oppositionshåll vid folk och försvars konferens i Sälen så kan det bli nära och helst hända vid ett regeringsskifte i höst. Den politiska oppositionen har enats om att man tänker dra ner på den militära flygverksamheten till förmån för marinen. Kan detta betyda något för Kustbevakningens vidkommande?

Kustbevakningen har, med full medvetenhet, dragit på sig en avsevärd kostnadsstegring i till följd av investeringar i nya fartyg och flygplan. Att det investeras skall självklart ses som ett sundhetstecken det tyder på framtidstro och visioner. Men man måste naturligtvis också inse att kostnadssidan står i nära samröre med nyinvesteringar. Med en kort blick i backspegeln så förleds man lätt att få uppfattningen att man blundat för detta initialt. Det finns beräkningar när det gäller kostnader för fartyg som säger att varje tusental ton ökat displacement innebär ett trefaldigande av underhålls- och driftkostnader. KBV 181 är på tusen ton, 001-serien är på vardera fyratusen ton.

Kustbevakningen står utan tvekan inför sin mest allvarliga och svåra ekonomiska utmaning i sin 22-åriga historia. Det gäller därför för beslutsfattarna att hålla tungan rätt i mun, navigera M/S Kustbevakning rätt bland ekonomiska debet och kredit samt vinst & förlustkonton. Framför allt så gäller det att i rätt tid, vid rätt tillfälle slå an rätt ton i skeppsklockan så att rätt personer lyssnar och inser.



Klas Johansson



Jan-Olof Jönsson

Osäkerheten när det gäller ekonomin ligger inte i räntor och amorteringar, dessa är kända. Den ligger heller inte i underhållsstrategi eller planering av underhåll, detta fungerar på ett bra sätt i Kustbevakningen. Tekniska avdelningen är dessutom just nu föremål för översyn i akt och mening att effektivisera och förbättra strategierna.

Osäkerheten ligger i att det ytterst är regering och riksdag som fördelar resurserna till den offentliga sektorn. Kustbevakningen tillhör den offentliga sektorn, det är lätt att glömma bort detta faktum ibland.

Verksamheten och kostnaderna i Kustbevakningen skall mätas och vägas mot övrig offentlig verksamhet i landet. Det handlar om skola, vård och omsorg i främsta rummet. Det är väl föga troligt att någon politisk företrädare skulle ta hem några valstrategiska poäng genom att, som morgongäst i en TV-soffa eller som lördagsgäst i P1, ge uttryck för att man tänker storsatsa på Kustbevakningen.

Nej här är det andra krafter som styr. Man hoppas naturligtvis att detta är fel, det ena behöver inte utesluta det andra. Å andra sidan vet man aldrig vad som rör sig i huvudet på våra politiker, speciellt när det är valår. Å andra sidan åtnjuter Kustbevakningen ett mycket stort förtroende hos sin uppdragsgivare, men när det kommer till resurser i form av pengar är det andra regler och prioriteringar som gäller oftast.

Utredningen om inrättande av en ny myndighet för havs- och vattenmiljö har färdigställts. Den som genomfört utredningen är ingen mindre än vår före generaldirektör Marie Hafström. Vad denna utredning i slutändan kommer att innebära eller få för konsekvenser går än så länge enbart att spekulera kring. Visserligen sägs det att Kustbevakningen inte berörs av den i någon större omfattning, men man vet aldrig. Utredningsdirektivet har kanske den formuleringen men direktiv är lätta att ändra på om man skulle se betydande ekonomiska fördelar med att Kustbevakningen skulle omfattas på ett annat sätt.

Det man också återfinner högt upp på den politiska agendan i Kustbevakningen just nu är det påbörjade arbetet med

översyn av den regionala organisationen. Det fanns sedan tidigare med på agendan men den har dock, på grund av ekonomin, tidigarelags ett år. Hur den kommer att ta sig uttryck när allt är klart vet ingen förutom arkitekten själv och den arkitekten utser. Det har tusslats och tasslats kring detta och skansadvokaterna har haft fullt upp i bråda tider.

Att den skulle komma är ingen överraskning. Det har nog stått klart för de allra flesta att en översyn skulle komma. Det handlar om konsten att kunna lägga ihop två och två och inte få detta till tre. Det handlar också om att lyssna och tyda det osagda samt läsa och förstå det oskrivna.

Hur omfattande det kommer att ta sig uttryck är dock svårare att ha en uppfattning om, här tar skansadvokaterna ut svängarna lite mera. Före generaldirektören Marie Hafström gjorde ett försök till förändring för ett antal år sedan då hon satt vid rodret, förmodligen hade hon rätt då men för tidigt och det är oftast detsamma som att ha fel i dessa sammanhang. Hur som helst så kommer den med all säkerhet att innebära en del omfattande förändringar.

En kvalificerad gissning, om man nu skall våga sig på en sådan, säger att när det hela är klart kommer Kustbevakningens lokala organisation kommer att bestå av två regioner och en eller möjligen två ledningscentraler. En del lokaler och förråd kan säkerligen också bli föremål för ifrågasättande. Varför förrådshållning iland av sådant som är avsett att användas till sjöss vid operationer? Hur förklarar man eljest att en operation inte kom igång direkt därför att man först fick gå till hemmahamn för att lasta ombord den utrustning som krävs?

Det som främst behövs iland är ändamålsenliga och bra personalutrymmen, vilket i praktiken betyder dusch och bastu samt omklädningsrum, tvätt- och torkmöjligheter. Utöver detta behövs verkstad, kontor samt ett väl tilltaget konferensutrymme.

Det kommer kanske också på att behövas förhørs- och kanske arrestlokaler, vem vet hur de framtida behoven kommer att gestalta sig. Den som läst eller på annat

sätt tagit del av befogenhetsutredningen, inser att den för med sig omfattande krav och förväntningar inte minst på utbildning och kompetensutveckling för berörd personal.

Kustbevakningen är redan idag en myndighet i världsklass på miljösidan. Det finns flera andra verksamhetsområden som och har möjlighet och potential att utvecklas i samma riktning, förutsättningarna finns det gäller bara att hitta medel, mod och ledarskap.

Det gäller för Kustbevakningen att för sig själv och andra, klart och tydligt definiera de verksamhetsområden där vi skall finnas till och bli starka där genom att synas. Ytterst handlar det om identitet. Det betyder att oavsett var någon tjänstgör i landet så skall han eller hon känna igen sig och kunna identifiera sig som tjänsteman. För den eller de som råkar ut för oss handlar det om rättsäkerhet. Att det sedan finns geografiska skillnader och förutsättningar gör bara jobbet än mera intressant och lockande.

Jösse&Klas

Tullrådsmöte i Stockholm



Ann-Charlotte Magnusson och Gerhard Otterstadh i samspråk med Karin Starrin under en paus vid tullrådsmötet i Stockholm.

TULL-KUSTs Tullråd höll årets första ordinarie möte den 23-24 februari i förbundets lokaler på Västerlånggatan i Stockholm.

Deltagande ledamöter från de olika lokalavdelningarna var: Anders Nilsson, Luleå, Jörgen Dahlberg, Sundsvall, Gerhard Otterstadh, Stockholm, Åsa Gunnheden, Stockholm, Magnus Lindén, Stockholm, Jonas Månsson, Arlanda, Annika Lindberg, Norrköping, Jan Martinsson, Malmö, Hans Norén, Ystad, Ann-Charlotte Magnusson, Ystad, Berndt Häggström, Malmö, Peter Martinson, Helsingborg, Mats Hansson, Göteborg, Marie Alvefelt, Göteborg och Ann-Christine Rörquist, Svinesund.

Från TULL-KUST deltog också förbundsordförande Björn Hartvigsson, ombudsman Mats-Owe Johansson och kanslichef Johan Lindgren.

Hemsidan

Björn Roos, förbundets webbredaktör var inbjuden till tullrådet för att diskutera innehållet i förbundets hemsida. Björn fick igång en bra diskussion i Tullrådet med rubriken "Förvalta och bibehålla eller Utveckla?" och många var de förslag om ändringar på hemsidan. Diskussionen mynnade ut i att åter igen försöka med ett Klotterplank, vilket många medlemmar har framfört. Dessutom kommer en åsiktsruta läggas ut på startsidan. Även lokalavdelningarnas

sidor debatterades flitigt och på vilket sätt som vi kan göra avdelningarna mer aktiva och lägga ut bidrag.

RALS 2009

Förhandlingar pågår sedan i höstas mellan förbundet och arbetsgivaren på HR-avdelningen och i skrivande stund är inget avtal klart. Löneökningstrymmet är fastlagt sedan juni 2008 till 3,4 % och revisionsdatumet är 1 januari 2010.

Översyn EH

Förhandling kring arbetsgruppens rapport och dess förslag till ny organisation av effektiv handel genomfördes den 10 februari. Arbetet med översynen har ju pågått under väldigt lång tid och det finns inte slutgiltiga lösningar på

alla problem idag. TULL-KUSTs synpunkter och förslag finns framförda i förhandlingsprotokollet (protokollet i dess helhet finns på hemsidan 2010-03-04). En genomförandegrupp är tillsatt för att ta hand om alla verksamhetsfrågor som måste lösas innan allt finns på plats förhoppningsvis den 15 juni 2010. TULL-KUSTs representant i genomförandegruppen är Lena Larsson. Dessutom deltar nationella huvudskyddsombudet Mats Hansson i gruppen. En annan arbetsgrupp är också utsedd som tar fram kravprofiler samt texter för utlysning av befattningar och intresseanmälningar. I denna arbetsgrupp deltar Mats Hansson, Jan Martinsson och Gerhard Otterstadh från TULL-KUST.

Tullverkets framtida kompetensutveckling och utbildningsverksamhet

En arbetsgrupp, där Peter Martinsson var TULL-KUSTs representant, tillsattes under våren 2009 för att ge svar på ett antal frågor. Huvudfrågan för gruppen var "vilka blir konsekvenserna ekonomiskt, resursmässigt, lokalmässigt av att avveckla internatet i Norrtälje och i stället genomföra utbildningar i utbildningslokalerna Göteborg, Malmö och Stockholm (T98) samt konsekvenser för hundutbildningen". Tullrådet har tagit del av slutrapporten och de olika förslag som arbetsgruppen kommit fram till. Ett positivt förslag, som TULL-KUST tidigare framfört vid ett antal tillfällen, är förslag om en gemensam grundutbildning som består av en introduktionsutbildning på två veckor för alla som anställs. Därefter följer en basutbildning på ca åtta veckor gemensam för alla i brottsbekämpningen och effektiv handel (kunde gärna

ha varit längre) vilken följs av utbildning inom respektive process.

Beslutet i Tullrådet blev att acceptera en avveckling av Norrtälje som internat och genomförande av lokal utbildningsverksamhet i Göteborg, Malmö och Stockholm.

Tullrådet enades om att vid den kommande förhandlingen framföra följande:

TULL-KUST yrkar på att bli involverade i omställningsarbetet/omstationeringen av personalen i Norrtälje då detta påbörjas.

- Förhandlingsgruppen för utbildningsfrågor, FUF, förutsätts bli delaktig i det fortsatta arbetet med utbildningarnas innehåll, kvalitet m.m.

- När det gäller förslag om nationella lärarteam och utökat administrativt stöd till utbildningsorterna i Stockholm, Göteborg och Malmö förutsätter TULL-KUST att förhandlingar om sådana genomförs i laga ordning.

TULL-KUST ser det vidare som ytterst viktigt att arbetet med lokalfrågan för hundutbildningen påskyndas.

Karin Starrin och Ola Nilsson, besökte tullrådet

Ola Nilsson, tullens nye förhandlingschef sedan november förra året, presenterade sig och vad han arbetat med innan anställningen i Tullverket. Ola är också utsedd till stf personalchef för Kajsa Möller. Ett mål som han har är att få till ett bra samarbete arbetsgivare - fack.

Det fanns många frågor och ämnen att ventileras med vår chef Karin Starrin. Hon inledde med att berätta att årsredovisningen för 2009 var klar och ville få en hälsning framförd till alla medlemmar

att alla gör ett bra jobb. Målen var nästan till 100 % uppfyllda, utom ett när det gäller förebyggande och avslöjande av ekonomisk brottslighet, som delvis har uppfyllts.

En stor fråga som togs upp med Karin var REKRYTERING, hur blir det med den och vad menar hon när hon säger ... "kontinuerlig rekrytering" ... Trots beskedet från generaltulldirektören så vet vi att så blir inte fallet i år. Brottsbekämpningen har inte resurser att rekrytera till grundutbildning trots mycket stort behov ute i den myndighetsutövande kärnverksamheten. Tullrådet anser att det är förödande att inte rekrytera när det blir stora pensioneringar de närmaste åren, utöver de resurser som lämnade oss genom pensionsersättning och inte ersatts.

Bland övriga frågor som behandlades av Tullrådet var det pågående arbetet med utvärderingen av lönekriterieverktyget, planerad arbetsgrupp för att förbättra MBL ordningen och båtmössans vara eller icke vara. Tullrådets enade åsikt är att båtmössan ska finnas kvar.

Nästa ordinarie sammanträde i Tullrådet är bokat till den 25-26 maj 2010.

**Tullrådsansvarig
Lena Larsson**

Gäst vid babords pollare

Färden går en tidig måndagsmorgon i mars österut. Österut och en bit ut i Östersjön där ligger pärlan. Pärlan i Östersjön och som dessutom bär det vackra namnet Gotland. Det är en vacker ö fullmatad med historia som hela tiden hålls påtagligt levande av sina fasta innevånare. Sin historia och sitt kulturarv är något som Gotlänningen i gemen är stolt över. Det handlar om arv och tradition något som man som gäst och gästarbetare ständigt påminns om. Här kan man bokstavligen höra och uppleva historiens tunga vingslag susa i luftrummet över ön. Som gäst gäller det att förhålla sig med ödmjukhet samt lära sig att lyssna. Gotlänningen kan sin historia som fastlänning är det bara att lära sig att lyssna och respektera det man får se och uppleva.

Text och Foto:
Jan-Olof Jönsson



” Then blomstertid nu kommer Med lust och fågning stor, Du nalkas ljufwæ Sommar, Då gräs och örter gror". Så lyder de första raderna i Israel Kolmodins kända psalm "Den blomstertid nu kommer" enligt 1695 års psalmbok. Inspirationen till psalmen sägs han ha fått från naturen själv kring Hångers källa strax innan Lärbro norr om Slite. Platsen är mycket naturskön och vacker och lämpar sig därför väl för en picknick. Detta är bara ett lite smakprov på något av det överflöd av smultronställen som finns här på ön

Gotland har mycket att erbjuda och uppleva oavsett vad man söker och oavsett årstid. Här finns allt. Fest och glam, lugn och ro, rum för eftertanke, resa i tiden mm. Varje årstid har sin

särskilda prägel och charm men det måste upplevas för att rätt kunna förstås. Ödsligheten under vintern står i stark kontrast till sommarens begivenheter med allt från Almedals- och Stockholmvecka till medeltidsdagar och sol och bad. Jag skall denna dag träffa en verklig gotlänning med sina bopålar djupt förankrade i den Gotländska kalkstenen. En person som vet det mesta som är värt att veta om denna unika och fantastiska plats på jorden. Det är en person med flera strängar på sin lyra, en person som inte räds att ta i när det gäller. Eller för den delen gärna deltar i någon festlighet. Det är en person med stor integritet och värme. Jag skall träffa Örjan Samuelsson som förutom allting annat också är stationschef på Ks Slite och

ni är som vanligt hjärtligt välkomna.

Hur står det till idag då, undrar jag inledningsvis?

– Alldeles utmärkt. Det är en avslappnad men skärpt stationschef. Han vet vad han vill och han vet också hur han skall förverkliga verksamhetsmålen. Gotland är en strategisk utpost i flera hänseenden. Det är bara att förhålla sig till detta.

Du har funnits i Kustbevakningen ett tag. När börja det hela?

– 1979 började jag i Tullverket
Tullverket, frågar jag?
– Ja just de, jag började i Tullverket 1979 och jobbede sedan i Stockholm fram till 1982, då jag sökte överflyttning till Tullverkets kustbevakning. Men det var egentligen en helt annan händelse långt tidigare som

skulle avgöra mitt yrkesval.
Jasså, förklara, uppmanar jag nyfiket.

– Jo det var ju så, fortsätter Örjan på sin klingande gotländska, under lumpen ombord på en minsvepare var jag med om att borda en tulljakt. Det var då jag träffa ena riktigt trevliga personer, så jag bestämde mig helt enkelt redan då för att söka mig till Tullverket och på den vägen är det.

Hur ser du på

Kustbevakningen idag?

– Att den just nu åtnjuter ett stort förtroende och seglar i kraftig medvind. Vi har fått utvecklas i flera nya riktningar.

Något särskilt du tänker på?

– Ja det är ju sjö- och rattfylleri, egen utredning av brott mot vattenföreningsslagen, nya befogenheter och flera är på gång. Vi står inför stora utmaningar och det gör att man känner en stolthet att tillhöra myndigheten. Utöver allt annat kan man även till detta knyta Muc, Ruc och sjöbasis.

Hur tycker du då att

Kustbevakningen utvecklats över åren, undrar jag?

– Det går egentligen inte att göra några jämförelser. Vi har idag en modern myndighet med modernt ledarskap. Alla har möjlighet att påverka på ena eller andra sättet. Dessutom har ju alla helt andra möjligheter än tidigare, att välja inriktning på ett tidigt stadium.

Vilka förändringar ser du då som mest framträdande i Kustbevakningen?

– Det är på tekniksidan, den har ju otvetydigt utvecklats på ett revolutionerande sätt. Det är ju bara att titta i backspegeln. Fartygs- och flygplansflottan har bytts ut under en 20-årsperiod och dessutom, det pågår fortfarande. Kustbevakningen är idag en helt annan myndighet än för 20 år sedan. Vi har fram-

för allt blivit mera polisiära i vårt tjänsteutövande.

Var något bättre förr, undrar jag?

Örjan tar sig om hakan och funderar en lång stund.

– Nej det är det egentligen inte. Det skulle i så fall vara kontakten med allmänheten. Den var faktisk bättre och mer utvecklad förr. Det ges egentligen ingen tid för sådant idag och det kan man sakna ibland. Vi fick här ibland ovärderlig information.

Är det något du vill förändra?

– Jo det är det nog. Ser gärna att vi försöker att hålla ihop de nya stora fartygen på ett mera påtagligt sätt. Det skulle förbättra tillgängligheten för fartygen. Maskinsidan är i dag den mest känsliga delen i systemet. Där är vi riktigt sårbara eftersom vi inte har några reserver. Vi skulle behöva minst en sjöingenjör extra till de tre fartygen.

Något mera, fortsätter jag

– Jo det finns en viktig sak och det är att jag fått en duktig och engagerad ställföreträdare på stationen. Det har avlastat mig både fysiskt och psykiskt. Man har ju någon att bolla olika ärenden med på ett bra sätt. Stationschefsjobbet har tidigare varit mycket av ensamarbete.

Hur tror du att KBV 002 Triton kommer att ta sig uttryck här på Gotland?

– Det gäller att så fort som möjligt implementera 002-an i den normala verksamheten. KBV 002 måste hitta sin identitet i systemet och framför allt här på ön. Att vi har rätt kompetens och behåller bredden i verksamheten är viktiga faktorer. Sen gäller det för oss utforma dykeriet så det fungerar ombord. Som jag ser det är de här tre stora fartygen en utmärkt dykeriplattform. Om man knyter detta till en dykeriansvarig ombord som är både dykle-dare och OSC/ER så kan det bli riktigt bra.

Något mera, undrar jag?

– Ser fram mot att få en 312-båt till ön. Den kommer att behövas mer än väl.

Förklara, ber jag

– Vi blir ju av med KBV 049 till sommaren och det innebär att en del medarbetare med tjänster och andra i detta fartyg står utan båt. I samband med detta så tappar vi bort en stor del av den kustnära bevakningen runt ön som vi har idag.

Något mera som du gärna vill se förverkligas?

– Att det anställs mer personal destinerat till Gotland, situationen härute kommer annars att bli djupt bekymmersam.

Ser du det som viktigt att Kustbevakningen finns just på Gotland?

– Absolut så är det tveklöst, jag behöver bara nämna sjötrafiken, miljön, fisket samt den ryska gasledningen Östersjön. Gasledningen kommer ständigt att fordra någon form av tillsyn och bevakning liksom det övrigt i Österhavet. Bland annat så kan ju tänka sig att gasledningen kan utgöra ett potentiellt terrormål.

Hur ser du på fackets roll?

– Facket är viktigt. Dialogen med facket är viktig framför allt i de olika förhandlings-faser som vi kan hamna i. Dessutom ett bra forum att förankra beslut och förändringar i.

Man hör ibland att facket spelat ut sin roll. Hur ser du på det?

– Nej nej absolut inte det är snarare tvärtom. Det känns tryggt att ha facket och bolla olika frågor med.

Vad önskar du mest av allt just nu, undrar jag avslutningsvis?

– Att snön försvinner. Jag är i botten positiv till vinter och snö men nu får det vara nog. Annars är det nog att klara av utbildningsfasen i Triton så att vi kan börja använda henne på allvar. Sen

att det också ordnar sig med ekonomin så att vi verkligen kan köra för fullt.

Jag tackar Örjan för att jag fått uppta hans tid ett slag. Han själv skyndar iväg till ett nytt möte med polisen i Visby. Örjan är en ambitiös och duktig ledare som har förmågan att upprätthålla en bra dialog med alla på Station Slite. Ks Slite är inte förskonat från vardagliga problem på något vis. Det gäller bara att våga ta tag i detta innan det växer sig starkt.

Vi är alla människor med olika viljor och behov, det gäller att på något sätt samordna detta så resultatet blir positivt. Få alla att dra åt samma håll, alla kanske inte drar lika hårt men om alla drar åt samma håll är det mesta vunnet. Vad det egentligen handlar om är att äga förmågan att våga släppa taget och lita på sina medarbetare.

Man gör upp en gemensam plan om stationens verksamhetsmål som alla kan acceptera sen är det bara att skrida till verket. Ingen vare sig skall eller kan göra allt men alla skall och kan göra något.

Årsmöte hos avdelning Väst

Sextio medlemmar hörsammade kallelsen till årsmötet den 15 mars. Inbjuden gäst var förbundsordförande Björn Hartvigsson. Mötet inleddes med förbundsinformation från Björn. Därefter information från avdelningen, där givetvis den stora punkten är omorganisationen av Effektiv handel. Det informerades även om dagsläget i Rals såväl lokalt som centralt. Nästa punkt på dagordningen var årsmötesförhandlingarna. Till att förrätta dessa valdes Björn. Valen utföll helt enligt valberedningens förslag. Till ny kassör valdes Håkan Johansson. Även Ann-Christine Rörqvist valdes in på en suppleantplats i styrelsen. Vi hälsar Håkan och Ann-Christine välkomna.

Varje gång man ska summera ett verksamhetsår så finns det framförallt två ord som alltid är aktuella. Det är väl knappt så att jag behöver säga vilka de är, men för ordningens skull: RALS och omorganisation.

Om vi börjar med det sistnämnda så är det Effektiv handel som nu står inför en stor förändring. En förändring som har låtit vänta på sig och har därför upplevts som jobbig av många. Anledningen är ju i första hand den så förhatliga kostymgruppens förslag, som tack och lov till stor del blev tillintetgjord. Därefter kom ytterligare ett förslag "Översyn av utförelsen" som heller aldrig blev genomfört. Nu står vi dock inför en omorganisation som blir verklighet.

Låt oss hoppas att slutprodukten blir något som vi gemensamt kan göra till något mycket bättre än vad vi har idag.



Många av oss kommer att imorgon få förändrade arbetsuppgifter mot idag. En del chefer kommer att få stiga åt sidan, medan kanske nya eller åtminstone nygamla dyker upp. Låt oss hoppas att alla vet vad dom ska göra imorgon innan sommarsemestrarna börjar, så man slipper bära på denna för många jobbiga oro under sin ledighet.

En annan förändring som nyligen blivit genomförd är inrättandet av den Nationella enheten. När man till sist insåg att det var fel att lägga ner Norrland, så förstärktes numerären istället. En kovändning som heter duga, men en positiv sådan. För vår del innebar det att BB-desk, TEK, operativ och strategisk underrättelse samt riskanalys bildar en analyssektion.

RALS-förhandlingarna pågår med flera förhandlingstillfällen inbokade under mars månad. Hittills har motparten vid ett flertal tillfällen ställt in dessa förhandlingstillfällen. Något vi beklagar, men inte kan råda över. Vi vet att vi har det sista revisionsdatumet klart i pågående treårsavtal

nämligen 2010-01-01.

Denna period är slut i och med septembers månad utgång, därefter är vi i nuläget avtalslösa. Vi vet också att vi ska fördela 3,4%. Vi också att motparten ensidigt har genomfört en "provlönesättning". Det resultat vi känner till från denna är att det enligt motparten inte föreligger något behov av att omfördela löneutrymmet, mellan processerna. Jag förstår om frågan dyker upp: Hur svårt kan det va? Men samtidigt så kan man ju ställa motfrågan: Så fort som möjligt eller så mycket som möjligt? Svaret är givet.

Myndigheten har nyligen tillsänt regeringen och departementet ett "Budgetunderlag för Tullverket räkenskapsåren 2011-2013" Här ställs en del yrkanden om tillskott för bland annat CTS, rattfyllerikontroller och nya lokaler i Hån. Vackert så. Men nu kommer till det nedslående i underlaget. Enligt myndighetens beräkningar så har man endast råd att nyrekrytera 1:2 dvs två avgångar = en nyanställning. Mycket beklagligt om så skulle bli fallet. Om

några år står vi inför stora pensionsavgångar, för att ersätta dessa borde nyrekryteringarna vara i full gång nu. Behovet av operativa tjänstemän ute i kärnverksamheterna är mycket stort redan idag, görs det inget åt detta inom en mycket snar framtid kommer vi inte att kunna leva upp till redan satta mål. Man blir därtill mycket frustrerad över ett sådant antagande om två ut en in, med tanke på att myndigheten de senaste åren visat ett överskott med mer än de tillåtna anslags-sparandet på 3%. Detta har lett till att myndigheten har fått betala tillbaka "överblivna pengar. Jag kan för mitt liv inte förstå mig på detta när alla är överens om att vi måste nyrekrytera. Så sätt fart på nyrekryteringarna och gör det nu!!

Mats Hansson

Utkik från akterdäck

Ny utkiksplats, nytt däck, nya dofter, ljud och vibrationer, jo så är det. Ett nytt stort och modernt fartyg som heter KBV 002 Triton har kommit hem. Stämningen och vardagen är dock precis densamma. Dessutom så finns det tillgång till pollare att ropa in för framtida funderingar och tänkande av stora tankar i olika riktningar. Det man kan sakna är de välbekanta dofterna från den gamla platsen på 181 nära fartygets köksregion. Här ombord på 002-an är avståndet tyvärr av sådan längd att luktförmimmelserna uteblir. Aktar mig också sedan länge med att kommentera eller på annat sätt konfrontera kockarna. De är innovatörer av klass och skapar de mest utsökta anrättningar, men man skall lämna dem ifred när de är inne i den djupa skapandefasen.

KBV 002 Triton ersätter KBV 181 Gotland som lämnar sin gamla hemmahamn Slite för hamnen i Holmsund och Ks Umeå.

Det kommer självklart att bli bra ombord på 002-an. Det fordras inkörning och hitta rätt rutiner ombord samt iland. Det tar tid att tämja och tygla ett nytt fartyg det känner den invigde sjömannen till. Det krävs ibland både handpåläggning och besvärjelser men det gäller framför allt att lära sig lyssna till fartyget. Ett nytt fartyg kräver nytt engagemang, nya kunskaper och ny insikt. Det gäller helt enkelt att lära sig läsa fartyget, alla har sina egenheter som måste kännas till och framför allt respekteras. Med andra ord det tar lite tid innan allt "settlat" sig ombord. Alla ska hitta rätt, man skall känna sig bekväm med sig själv och sin omgivning samt ljuden

och vibrationerna. Det är egentligen inget konstigt eller märkligt med detta, varje sjöman känner till det och lär sig lyssna. För den ovane eller oinvigde gäller det att anpassa sig till någonting nytt.

Har varit med om nybyggen förut både i Kustbevakningen och handelsflottan och vet därför att det finns en tidvis besvärlig inkörningsperiod och det finns framför allt inga genvägar. Inkörningen är viktig och alla bitar måste falla på plats framför allt ombord men också iland. Det handlar om att ge sig själv, systemen och anden i fartyget den tid som krävs. Ingenting blir bättre av att vara avig och tvär då vädjar man till de mörka makterna ombord och i haven och det brukar aldrig sluta väl. Kung Neptun med sitt hov finns alltid närvarande, inte synligt men han finns där.

Andra tankar och funderingar som surrar i huvudet är ett projekt jag nyss deltagit i och som dessutom fortfarande är igång nämligen "Staten leder jämt". Det är ett projekt där Kustbevakningen blivit utvalt att tillsammans med elva andra myndigheter i landet. Man skall kartlägga och ta fram förslag till förändringsåtgärder för att förbättra jämställdheten.

Detta arbete skall redovisas för regeringen. Arbetet med "Staten leder Jämt" har som främsta mål att öka andelen kvinnor på ledande befattningar, på arbetsplatserna. Det gäller både som chefer och experter, samt att minska löneskillnaderna mellan kvinnor och män. Arbetet syftar också till att skapa förutsättningar och stödja organisationernas förändringsarbete. Det handlar här om att identifiera och ta reda på vilka inbyggda hinder och gamla sanningar som mot-arbetar jämställdheten.

1921 var ett årtal då kvinnorna trodde att allt skulle förändras, 1921 var året då kvinnorna fick rösträtt. Idag, 89 år senare, diskrimineras fortfarande kvinnor i samhället. Mycket har förändrats men männen har fortfarande övertag och stora fördelar på flera områden.

De stora viktiga frågorna som lönenivåer och övrig utveckling kvarstår, närmare hundra år senare. Frågan man kan ställa sig är: Kommer kvinnor någonsin att få visa framfötterna på samma villkor som männen?

Jan-Olof Jönsson

Tack

Tack alla inblandade för uppmärksamheten i samband med min pensionering.

Roger Dufva
Kuststation Vänersborg.

Ett stort tack till Er som hedrat minnet av John Niklasson för vacker krans vid hans bortgång.
Fam Niklasson

Nej Tack

All eventuell uppvaktning i samband med min 60-årsdag Undanbedes vänligen men bestämt

Hans Svensson

TULL-KUST KANSLI

POSTADRESS
Box 1220, 111 82 Stockholm

BESÖKSADRESS
Västerlånggatan 54

TELEFON
08-405 05 40

TELEFAX
08-24 71 46

E-POST
info@tullkust.se

INTERNET
http://www.tullkust.se

EXPEDITIONSTIDER

sep-apr	månd-torsd	08-00 -16.30
	fred	08.00 - 16.00
maj-aug	månd-torsd	08.00 - 16.00
	fred	08.00 - 15.30

POSTGIRO 2364-8

FÖRBUNDETS PRESIDUM

ORDFÖRANDE
Björn Hartvigsson
Tel 08- 405 05 36
0709 - 40 29 94 (mobil)
E-POST
bjorn.hartvigsson@tullkust.se

1:E VICE ORDF
Johnny Johansson
Mob: 070- 699 76 08
E-POST
johnny.johansson@tullkust.se

2:E VICE ORDF
Jan-Olof Jönsson
Tel: 070 - 509 18 25
E-POST
xenmedia@telia.com

LEDAMOT KUSTBEVAKNINGEN
Klas Johansson
E-POST
klas.johansson@kustbevakningen.se

LEDAMOT TULLVERKET
Lena Larsson
Tel: 08-456 65 34
mobil: 070-650 95 29
E-POST
lena.larsson@tullkust.se

FÖRHANDLINGS- OCH AVTALSFRÅGOR
Mats-Owe Johansson 08-405 05 38
E-POST
mats-owe.johansson@tullkust.se

EKONOMI OCH ADMINISTRATION
Johan Lindgren 08-405 05 37
E-POST
johan.lindgren@tullkust.se

Sara Einarsson 08-405 05 40
E-POST
info@tullkust.se



Vad tycker politikerna?



I likhet med tidigare valår kommer PÅ GRÄNSEN att ställa en rad frågor till riksdagspartierna inför valet i höst om deras syn på tull- respektive kustbevakningsverksamheten. Frågorna och svaren publiceras i senare nummer av tidningen.



Förbundets lägenhet i Gamla Stan

Nu har vi haft lottning av TULL-KUSTS lägenhet i förbundets hus på Västerlånggatan i Gamla Stan och i första hand dragit de som aldrig hyrt förut. Även i år har det varit många som velat hyra.

Grattis säger vi till de medlemmar som får möjlighet att hyra förbundets vindsvåning under en vecka i sommar !!

